

halljuk az üvegburák alá állított zenélő órák zengését és érezzük az almáriumokból áradó levendulaillatot.

A hanyatló barokk-kor néhány jellemző példájának szemléltetése után különös szeretettel foglalkozik a szóbanforgó mű a klasszicizmus és az ú. n. Biedermeier-idők lakáskultúrájával, tehát az 1700 és 1830 közé eső évek alkotásaival. Majd a XIX. század második felének immár műtörténelmivé vált korszakának törekvéseire és tévedéseire mutat rá, hogy végül néhány jellemző példát mutasson a legújabb évek és most élő lakásművészek műveiből.

A kifogástalan nyomdai technikával készült képeket kísérő szövegben a szerző szellemesen esetenként a művészi formanyelv átalakulásának politikai, szociális és technikai okait s így kultúrtörténeli háttér elé állítja a lakásberendezések fejlődéséről szóló fejtegetéseit. Élvezettel és okulva fogja lapozni és olvasni mindenki Schmitz művét, ha attól mélyebb bepillantást vár a stílusfejlődést mozgató erők kohójába.

AZ IPARMŰVÉSZETI TÁRSULAT KÖRÉBŐL

AZ ORSZÁGOS MAGYAR IPARMŰVÉSZETI TÁRSULAT VÁLASZTMÁNYA 1929. évi február hó 4-én ülést tartott Szablya-Frischauf Ferenc elnöklésével. Jelen vannak: Seenger Béla alelnök, Benkhárd Ágoston, Bodon Károly, Bodonyi Jenő, F. Kovács Erzsébet, Grabovický Leon, dr. Gulden Gyula, Sz. Gyenes Lajos, Hauswirth Ödön, Horváth Béla, Hosszú István, Kulesár Sándor, Lakatos Artúr, Ligeti Miklós, Mátrai Lajos, Muhits Sándor, Nagy Antal, dr. Paehér Béla, Schöber József, Szablya János, Szabó Rezső, Teles Ede vál. tagok és Györgyi Kálmán igazgató.

Elnök a jegyzőkönyv hitelesítésére F. Kovács Erzsébetet kéri fel s jelenti, hogy dr. Hüttl Dezső, Gaul Károly, Kóródy György, Majoros Károly, Menyhért Miklós és dr. Szalai Emil kimentették távollmaradásukat.

Igazgató jelenti: a) hogy az idegenforgalmi emléktárgyak pályázatának költségeire a kereskedelemügyi miniszter 3000 pengőt utalt ki, továbbá, hogy a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara 200 pengővel járult hozzá a pályázathoz.

Jelenti továbbá, hogy 118 pályázótól 631 pályamű érkezett be. A kereskedelemügyi miniszter a bírálóbizottságba Csák Viktor igazgatót és F. Kovács Erzsébet tanárt küldte ki. Felkéri a választmányt, hogy a bírálóbizottságot alakítsa meg.

A választmány elhatározza, hogy a bírálóbizottságba meghívja Bánlaky Andrást, a Dunabizottság igazgatóját, Kertész Jánost, a Kertész Tódor cég főnökét és

dr. Peller Imrét, az IBUSz igazgatóját. A választmány részéről felkéri Szablya-Frischauf Ferenc alelnököt, Teles Edét, Nádler Róbertet, dr. Paehér Bélát és Schöber Józsefet.

b) A filadelfiai kiállítás alkalmából egyik kiállító ellen indított per egységgel végződött, amennyiben a nevezett cég sajnálkozását fejezte ki a kiállítás tartama alatt a Társulattal szemben tanúsított magatartása felett s jutalék-tartozása fejében 1000 pengőt fizetett a kiállítási alapnak.

c) Az áll. elemi iskoláknak és tanítóknak az iparművészeti múzeumban november havában rendezett kiállítása alkalmából a választmány több tagja megtekintette a kiállítást s sajnálattal állapította meg, hogy a leányiskolák, valamint a tanítónők által kiállított kézimunkák között sok igen alacsony színvonalú volt, sőt akadt köztük jóízűbe ütkező munka is. Ezért a Társulat elnöksége a vallás- és közoktatásügyi miniszterhez részletesen megokolt felterjesztést intézett, melyben kifejtette a kézimunkatanítás sürgős reformjának, valamint a tanítónők kézimunkában való továbbképzésének szükségességét.

A választmány helyesléssel fogadja a bejelentést.

d) Igazgató jelenti, hogy a Magyar Iparművészet szerkesztősége a lefolyt évben hat füzetet adott ki, ami számottevő haladást jelent a lapnak az előző években volt terjedelméhez képest. Noha a lap költségel majdnem egészen felemésztették a tagsági díjakból befolyt jövedelmet, a lap gazdag illusztrálása csak úgy vált lehetővé, hogy a folyóirat több barátja is hozzájárult a színes mellékletek költségéhez.

Tudomásul szolgál.

e) A m. kir. pénzügyigazgatóság felkérte a Társulatot, hogy egyes iparművészek nevét és eddigi kereseti adóját feltüntető névjegyzéket vizsgálja át, egészítse ki és amennyiben a kimutatott adóösszegek nem volnának az illetők tényleges kereseti viszonyainak megfelelők, a Társulat megokolt megjegyzéseit jegyezze fel. Az elnökség a Magyar Iparművészek Testületének és a Magyar Iparművészek Orsz. Egyesületének kiküldöttével megtartott közös tanácskozás nyomán velük abban állapodott meg, hogy a felhívásnak nem tehet eleget, mert nincs módja abban, hogy az egyes iparművészek kereseti viszonyaiha betekinthessen.

A választmány a jelentést helyesléssel tudomásul veszi.

f) A karácsonyi kiállítás eredménye — jóllehet nem felelt meg teljesen a várakozásoknak — jóval felülmúlta az előző években elért forgalmat. Résztvett 112 kiállító. Az eladások révén befolyt összeg 11.365 pengő s a fizető látogatók száma meghaladja az 1600-at. Ezekon kívül a Társulat több száz tagja fordult meg a kiállításon. Január havában Jaschik Álmos tanár növendékei rendeztek Farsangi kiállítás címen igen érdekes és a maga nemében páratlan kiállítást farsangi vonatkozású plakátokból,

alareokból, maquettekből és ötletes jelmeztervekből. A kiállítás általános elismerést aratott. A jövő héten megkezdheti a Társulat az IOKS-zsal együtt rendezendő lakásművészeti kiállítás előkészítését.

g) A kereskedelemügyi minisztérium kiállítási kirendeltségének kérésére a Társulat felhívta az iparművészeti export szempontjából számba jövő kiállítókat, hogy a milánói nemzetközi vásáron vegyenek részt. Iparművészetünk szerepelni fog még a május hó 15-én megnyíló barcelonai nemzetközi világhiállításán is, amelyre Magyarország hivatalosan jelentette be részvételét.

Tudomásul szolgál.

h) Az Alpár-szoborbizottság értesítése szerint országos gyűjtést indít Alpár Ignác szobrának költségeire s felkérte a Társulatot, hogy a maga körében is járuljon hozzá a gyűjtéshez.

A választmány 500 pengőt szavaz meg a Társulat részéről volt elnökének szobrára és a Magyar Iparművészet útján felhívja tagjait a jelzett célra való adakozásra.

i) A legutóbbi választmányi ülés óta a következők léptek be a Társulat tagjainak sorába:

1. Alapítók: Nasci Tanningyár és Gőzfűrészt rt., Bp.; Urikányi Zsilvölgyi Magyar Kőszénbánya rt., Bp.; dr. Ujlaki Müller Pál rt. igazgató, Bp.; Magyar Kender-, Len- és Jutaipar rt., Bp.; Telefongyár rt., Bp.; Hungária Műtrágyagyár rt., Bp.; Wear Reinhold vezérigazgató, Bp.

2. Az Iparművészet Barátai: Thék Endre gyár rt. évi 30 pengő, Nagybátonyi Ujlaki Egy. Iparműv. rt. évi 45 pengő, Magyar Kerámiagyár rt. évi 60 pengő, Floderer Vilmos vezérigazgató évi 100 pengő.

3. Rendes tagok: Klein M. ezüstárugyár, Bp.; Sehalamonek Károly, Kispeszt; Oberbauer A. utóda, Bp.; Hódmezővásárhelyi áll. polg. leányisk.; Hoffmann Ferenc, Bp.; Szolesányi Gyula, Szeged; Öry Sándor, Bp.; Winkle Nándor, Bp.; Berkes Kálmán és Fla fémárugyár, Bp.; Henger Antal ezüstárugyár, Bp.; Nagy Lászlóné, Tatabánya; Palka József, Bp.; Winkler József, Bp.; Zámor Ferenc, Bp.; Weisz Mariska, Bp.; Schmidt Gyula, Bp.; Esztergomi Főegyházmegyei Könyvtár, Esztergom; dr. Micsángyi Vilmos, Bp.; Schleif János, Szoborán; Büky Béla, Bp.; dr. Parádi Jenőné, Bp.; Antal Irén, Bp.; Bokor László, Bp.; Porcellán-, Kőedény- és Kályhagyár, Bp.; Barbetti A., Bp.; Bajai Áll. Tanítóképző; dr. Szarvassy Imre, Bp.; Varga Béla, Keszthely; Molnár Farkas, Bp.; Szőcs József, Debrecen; Láng Géza, Tatabánya, dr. Serédi Jusztinián hercegprímás, Esztergom; dr. Nemes Bertalan, Miskolc; Bárkányi József, Bp.; Faber Riza, Subotica; dr. Bod Árpádné, Sándorfalva; Burian Mór, Wien; Radványi Tibor, Bp.; Netter Elvira, Bp.; Hámos Sarolta, Bp.; Vasvármegyei róm. kath. kör; Szerémi Alajos, Bp.

j) Hauswirth Ödön, mint a gazdasági bizottság elnöke, előterjeszté az 1923. évi zárószámadásokról, ú. m. az eredményszámláról és a mérlegről szóló jelentést, bemutatja a gazdasági bizottság által javasolt 1929. évi költségelirányzatot.

A választmány a jelentést tudomásul veszi, az előirányzathoz hozzájárul és elrendeli a zárószámadások és az előirányzat kinyomatását és az 1923. évi választmányi jelentéssel együtt a Magyar Iparművészetben való közlését.

Hauswirth Ödön a gazdasági bizottság nevében javasolja, hogy az alapszabályokban biztosított jogának érvényesítésével a választmány terjesszen javaslatot az idei közgyűlés elé a rendes tagsági díjnak 1930. évre való érvényességgel 15 pengőről egyelőre 20 pengőre, az alapító tagok tagsági díjának 400 pengőre való felemelésére.

A választmány a javaslatához hozzájárul s az elnökséget felhatalmazza a közgyűlés napjának megállapítására. Erre az elnök az ülést berekesztette.

IN MEMORIAM

THIERSCH. Negyvenkilenc éves korában Hannoverben meghalt egy német építész. Az ő nevét sem zengzest hirdetésekben, sem az önképek díszfényében nem igen lehetett olvasni. Pedig a modern német iparművészeti oktatásnak egyik legnagyobb alakja volt. Nem a nevét, de a munkáját messze városokban is megismerték. A hallei iparművészeti iskola, melyet tizenhárom évig csaknem névtelen szerénységgel vezetett, meghódította Monzá, Zürichet, Amerikát. Ez a fáradhatatlan és végtelenül puritán művésznevelő Behrens és Bruno Paul mellett kezdte el pályafutását és igen jelentős alakja volt már a századeleji nagy kiállításoknak. Mikor a háború elején a hallei elavult iparművészeti iskola újjászervezésével bízták meg, abból kivétel nélkül minden osztályában olyan iskolát teremtett, amelynek nines ma párja német földön. A legszigorúbb műhelyi szellem és a legnemesebb szerkesztő-formák mellett a kristályos nyugalom van ezen iskola növendék munkáinak minden egyes darabján. Százfélé hívták, külföldre esábitgatták iskolai igazgatóknak, de míg életművét be nem fejezte, nem hagyta el a kis német várost. Akkor azután elment Hannoverbe műegyetemi tanárnak és egy fél év múlva meghalt.

KÜLFÖLD

DISZITŐ-KELMÉK. Bármennyi ellensége van is, még egyre esinálják és keresik azokat a nyomott szövegeteket, melyeket összefoglaló névvel »dekoráló-kelmék«-nek neveznek. Habár a mai emberek egy része már át van is hatva az észszerű és a százperentes higiénia-lakás gondolatától, viszont még mindig sokan vannak, akik szeretik falaikon, ajtónyílásaikon, ablakkeretek mellett a friss színektől eleven vászonszövegeteket. Sőt az

mondhatni, hogy mlóta ezeket az anyagokat könnyű, mosható kelmékből, nap- és vízálló (ú. n. Indanthren-) festékekkel esinálják, tisztelőik száma lényegesen megsaporodott. Még az annyira praktikus angolok s amerikaiak is szeretik bútoraik bevonására, függönynek, ágyterítőnek stb. a levegős és vidámszínű kretonokat. Csak persze itt is megváltozott a díszítő motívumok jellege. Már nem a virágok, nem a szláv népművészetek tarka mustrái járnak. Inkább expresszionista víziók, vagy kelet-ázsiai figurák megtört, temperaszerű színei sorakoznak fel. Majd az ősz, a rozsa, a letompított természet esüendes hullámai ömlenek rajtuk végig; a legszebb kelmék itt is a kézzel nyomottak, melyekben a színek elmosódó véletlenei adják a legfinomabb hatásokat.

LINCRUSTA-BÚTOROK. A linerustát, ezt a sokáig csak fal- és alapbevonásra használt anyagot, mostanában már bútorok készítésére is felhasználják. A mattfényű, sokféle színben előállított viaszkosvászon-anyagnak kétségtelenül nagy higiénikus előnyei vannak. Mindenekelőtt az, hogy mosni, súrolni lehet s úgyszólván összeeresztés, ragasztás nélkül lehet nagyfelületű bútorokat előállítani. Egy német cégnek támadt az a jó ötlete, hogy bútort is készítsen belőle. Megbízta tehát Breuhaust, a kitünő építész, tervezzen egyszerű használati bútorokat ebből a tompán selymesfényű materiából. A bútorok igen jól sikerültek. A münchen-brémai Egyesült Műhelyek már hozzá is fogtak az ilyen típus-bútorok forgalombahozatalához.

FESTŐIPARI MESTERISKOLA. A németországi festő- és fényezőiparnak régi vágya teljesül ez év tavaszán: egy nagyarányú mesteriskolát szerveznek Münchenben. Nem is ebből a városból, hanem Hamburgból indult ki a kezdeményező lépés és a birodalmi főváros, Berlin, hiában vitte véghez a legnagyobb erőfeszítéseket, hogy az övé legyen az elsőség. München valósítja meg az országos jellegű mesteriskolát, mert megállapították, hogy az ottani városi festőiskola a legfejlettebb. Most már az lesz a helyzet, hogy egy a német könyvnyomtatók mesteriskolájához hasonló szervezetű iskola létesül. Ehhez minden szükséges helyiséget és személyzetet a müncheni városi tanács ad, de a festők országos szövetsége s az állam anyagiakban hozzájárul. Az előkészítő tanfolyam után következik egy hároméves mestertanfolyam, amelyre segédi képesítéssel bíró, legalább 21 éves fiatal emberek vehetők fel.

ÜVEGSZEKRÉNYBEN ÉLNI. Egy német mérnök, Everling doktor, cikket írt egy építészeti folyóiratba, melyben megjelöli, hogy az üveg a jövő. Anyyra előrenyomul az üveg a külső és belső falalkotásban, hogy ma már a legfontosabb építőelemek közé tartozik. Az is igaz azonban, hogy egyelőre inkább csak a kereskedelmi és nagyipari

építkezésnél jut a neki való szerephez. A gyárak, üzletházak, kioszkok, szállodák igen bőségesen élnek vele. De a lakóházak építői még kevésbé. Mi ennek az oka? A német mérnök azt hiszi, hogy ehhez előbb magasfokú életművészetre s lakáskultúrára kell nevelni az emberiséget. A mai ember még szeret visszahúzódni az ő »négyfala« közé. Ezt az ő fellegvárát pedig láthatatlanná akarja tenni. Még attól is fél, hogy akár egyetlen fala is üvegből legyen. Pedig mi baj volna abból, ha egy kertes háznak kertli oldala véges-végig üveggel volna építve? A sokszáz vagy sokezeréves lakóházformák szinte teljesen elnyomták azt a helyesebb, emberibb gondolatot, hogy a test és a lélek napfényhez, a levegőhöz vonzódik elsősorban. Innen van, hogy valami rettenetesnek gondolják el a jövő házat, amelyben az ember úgy fog élni, mint valami üvegszekrényben, a leghelyesebb, legtisztább biológiai életelvek szerint.

HARMINC ÉVE. Most van éppen harmine esztendeje, hogy egy angolországi vándorlásokból hazatért drezdai asztalosmester Schmidt Karl, megteremtette Németország legművészibb lakáshaterendező műhelyét. Hellauban, Drezda mellett, egy ipartelep rendezett be s ott művészek tervei szerint a legfinomabb munkákat készítette. Pár évvel később ugyanezt eszelekedte Bertsch Karl iparművész Münchenben. A két vállalkozás nosokára egyesült. Ezért kapta a nevet: Vereingte Werkstätte. A polgári ízlés, a kvalitásos áru, az egyszerű, stílusoktól mentes iparművészet fogalma mind innen sarjadt ki. Amint Morrisék Angliában kezdtek (s utódaik csakhamar elfelejtettek), azt az ő német szívósságukkal fejlődésképesé tették. Ebből a vállalkozásból születtek meg a gépi bútorok, a típusos szobák, az olesó, de szolid középosztályú holmik. S ez a törekvés virágzott ki a Werkbund nagy átfogó tevékenységében. Harmine éve ennek és a drezdai, müncheni műhelyek még ma is példás modernséggel állnak az új iparművészet szolgálataiban.

ÉPÍTÉS VAGY MÉRNÖK. Azt hihetné az ember, hogy ez a probléma: kinek a szelleme irányítsa az építkezést? — csak napjainkban éledt fel. A művészé vagy a konstruáló, szerkesztő mérnöké legyen-e a döntő szó, ezt a kérdést hánytorgatják ma legtöbbit. De érdekes, hogy már hetven évvel ezelőtt is nagyon erősen foglalkoztatta az elméket ez a kérdés. Körülbelül abban az időben volt ez, mikor az öntött vas és a vascsarnok kezdett bevonulni az építészetbe. Gideion Siegfried brüsszeli építész érdekes könyvet írt a francia építésről s ott rendkívül meggyőző példákat sorol fel ennek az igazolására. Gautier Theophile, a kiváló belletrista így írt 1850-ben: »Az öntött vas alkalmazásából szükségkép folyik a sok új építőforma.« Davioud, a Trocadéro építész 1877-ben így írt: »Az igazi megoldás, a termékeny és tökéletes jövő az lesz, ha majd az építész és a mérnök, a művész és a tudós

egy személyben egyesül...» Anatole de Baudot pedig negyven évvel ezelőtt egy nemzetközi építész-kongresszuson nyilatkozott a következőképpen: »Már jó ideje esőkken az építész befolyása. A mérnök váltja föl. Ha a mérnök tökéletesen pótolni tudná az architektust, akkor az bátran el is tünhetne — a művészetet nem érné semmiféle károsodás.«

A REKLÁM VILÁGKONGRESSZUSA. Az elmúlt évben Amerikában tartották — mert hol is lehetett volna másutt. Itt találkoztak össze a világ legnagyobb hirdető-vállalatainak vezetői: Detroitban. A következő világkongresszust Európában fogják megtartani 1930. nyarán. És az hol is lehetne másutt, mint Berlinben. A modern amerikanizmus legmodernebb fegyverének, a reklámnak hazájában. Itt beszélnek meg a reklámirodák világ-szervezetének összes fontos kérdéseit, melyekben a gazdasági szakértőkkel ma már egyenrangú szavuk van a graffikusoknak, az építészeknek és a fénytechnikusoknak is.

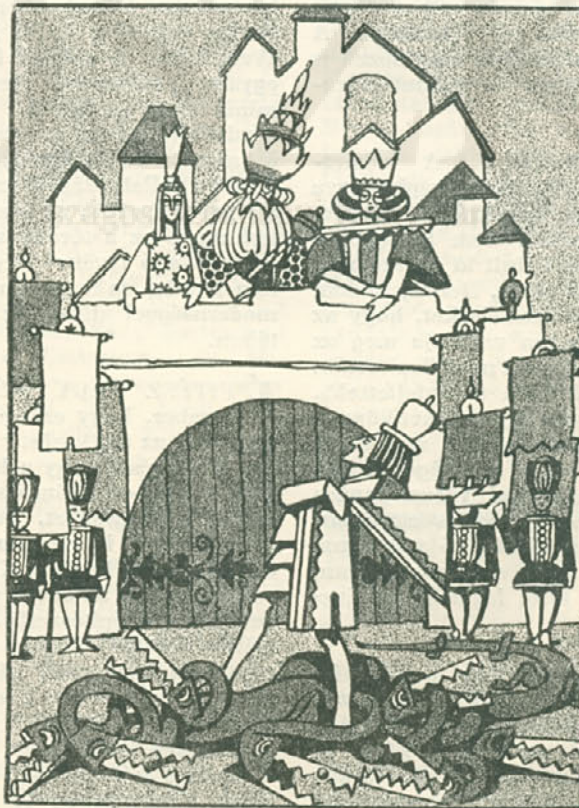
EGY DÁN EZÜSTMŰVES. A dán iparművészet-ről errefelé vajmi keveset tudnak az emberek. Pedig ennek a vidám, kedves északi népnek kitűnő szobrászai és építészei mellett nem kevésbé kiváló iparművészei vannak. A könyvművészetben például a németek is szívesen elismerik a főlényüket. A porcellánjaik pedig messze földön díszeséget szereztek Kopenhágának. Most egy ezüstművesüknek a dolgaival foglalkoznak sokat az iparművészeti folyóiratok. Ennek a művésznek Georg Jensen a neve. Rendkívül finom az ő kalapált ezüstedényeinek a vonalvezetése. Jensen egyáltalában nem modern, de nem is stílusimádó. Ő inkább a régi ezüstművesek műhelyi szellemétől van áthatva. Ezért az ő kannáin, cukorszelencéin, mártás-eszészéin nincs semmiféle dísz, de esodálatosan nyugodt körvonalaik vannak. S a ragyogó felületen finom fény- és árnyékjátékok teszik még kecesebbé a formákat. Jensen a modern iparművészetnek kiháló speciése. Talán az utolsó ezüstműves, akire még a éhekek szelleme van sugalló hatással és aki az

anyagának s a szerszámoknak természete, nem pedig rajztáblák és teóriák alapján dolgozik.

IGNIS. A müncheni Die Kunstban érdekes cikket írt egy rejtélyes olasz művészről Gleichen-Russwurm. A neve, helyesebben az álneve ennek a művésznek: Ignis. Amilyen titokzatos ez a név, olyan ő maga is. A polgári életben Ruggero Musmei Ferrari Bravónak hívják. Úgy él, mint egy alchimista. De voltaképpen szobrász, ügyvéd és orvos ő. Tehát: sokoldalú, mint holmi renaissanceember. És amivel idejét tölti: az is renaissance probléma. Évekig foglalkozott azzal, miképpen lehet az arányok tana szerint egy szép női testet megmintázni. Tisztára anatómiai tanulmányok alapján végre hozzájutott a női szépség kanonjához. És pontos matematikai felépítéssel meg is mintázta már túléletnagyságú fejét egy Vénusz-nak. Ignis tehát egyszerűen modellek nélkül, merőben technikai számvetések alapján akar mintázni. Ennek a fausti léleknek azonban az is a lényéhez tartozik, hogy — számvetéseit még nem árulta el.

KERÁMIA A VÁRKASTÉLYBAN. Ez is korpék. Burg Giebichensteinben, amely Halle mellett van és egykor büszke várkastély volt, most —

kerámiai szakoktatás folyik. De ezen a korszerű változáson nincs mit sajnálkozni. Mert a páncélos és sisakos vitézekkel felér az a látvány, melyet a dolgozó növényedékek nyújtanak. S hát még az edényeik. Kőedényáruk ezek: kancsók, fazekak, kannák, eszészék elragadóan szép formaváltozatokban. Egy nő vezeti ezt a szakiskolát: Friedländer Margit, akire szülőföldje régi fazekasmunkái hatottak. Még az egyszerű, máz nélküli edények is megkapóan érvényesülnek a korong adta gömbölyűségükkel. S ha fekete, barna vagy zöldes glazúr teszi őket fényessé, a finom plasztikai hatás csak fokozódik. Egy-egy kávé- vagy dohányzó-készlet az ő mesteremberes egyszerűségével legjobban mutatja, milyen irányban kell a modern használati tárgyak kerámiajának fejlődnie, ha érvényesülni akar.

Benedek Kata: Illusztráció a »Tündérvásár« c. naptárból

ALAPÍTVÁ 1879

BITTNER LAJOS

ÖTVÖSMŰVÉSZ
ARANYKOSZORÚS MESTER

*Művészi ötvösmunkák
bronzból, ezüsből és aranyból*

BUDAPEST, IX., KINIZSI-UTCA 14

TELEFON: AUT. 861-53

TOPOR ENDRE

MÚBUTOR ASZTALOS M

ANTIK
BUTOR
JAVÍTÁSA
UTÁNZÁSA

ADOTT
ÉS SAJÁT
TERVEK
SZERINT

VI. HEGEDÜSS-U. 6. TEL: T 276-91

LINGEL KÁROLY ÉS FIAI BÚTORGYÁRA

VII., RÓZSA-UTCA 4-6

Iparművészeti bútorok gyártása mellett típus- és széria-
bútort gyártunk. Ezáltal vált lehetővé, hogy finom művészi

hálószobát	már 1.600 pengőért
ebédlőt	„ 1.750 pengőért
úri szobát	„ 1.200 pengőért

is tudunk szállítani. — 120 mintaszobából álló kiállítá-
sunk (VII., Rózsa-utca 4-6) reggel 8-tól este 7-ig meg-
tekinthető. Ugyanitt bőrbútor, kárpitos- és dísz tárgyak,
irodabútorok, amerikai összerakható könyvszekrények
és csillárok kaphatók

TELEFONSZÁM

JÓZSEF 334-06

HOSSZU ISTVÁN
MUIPARILAKÁSBERENDEZŐ
BUDAPEST, VIII., PRÁTER-UTCA 64

SZUBOTA ISTVÁN
ÉS FIA
MŰARANYOZÓK
ÉS DÍSZÍTŐK

BUDAPEST, VIII., NAP-U. 36

TELEFON: JÓZSEF 460-31

Az O. M. IPARMŰVÉSZETI
TÁRSULAT alimanovai esá-
tának emlékét plakettben
örökítette meg ☞ A Berán
Lajos mintája után készült

PLAKETT

kapható a Társulat irodájá-
ban, Budapest, VI., And-
rássy-út 69 ☞ A horganyból
készült plakett nagysága
9×6 cm ☞ Ára 12 pengő

A TÁRSULAT TAGJAI
10 PENGŐ KEDVEZMÉNYES
ÁRON KAPJÁK

A MAGYAR IPARMŰVÉSZET MINTAKÖTETEI

kaphatók a Társulat irodájában, Andrássy út 69.
Hétköznapokon 9—2-ig.

Lapunk békebeli füzetéből úgynevezett

MINTAKÖTETEKET

állítottunk össze, átlag 4—5 füzettel.

Ezeket rendkívül kedvezményes áron, kötetenként

5 PENGŐÉRT ÁRUSÍTJUK.

Húszféle ilyen kötet kapható!